

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 191
van **PETER VAN ROMPUY**
datum: 4 februari 2020

aan **MATTHIAS DIEPENDAELE**

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, WONEN EN ONROEREND ERFGOED

Huisvesting seizoenarbeiders - Toepassingsgebied Kataraktdecreet

De wettelijke basis voor de vergunning van huisvesting voor seizoenarbeiders was in oorsprong geregeld in het koninklijk besluit van 28 december 1972. Vanaf 1997 werd dit verfijnd in het Kamerdecreet. In 2008 werd in het Vlaams Parlement het Kataraktdecreet goedgekeurd, specifiek voor de seizoenarbeiders.

Via het decreet heeft de Vlaamse overheid normen vastgelegd voor tijdelijke huisvesting van seizoenarbeiders en dit door rekening te houden met de specifieke behoeften en problemen van de tuinbouwsector naar:

- kwaliteits- en veiligheidsnormen;
- bezettingsnormen voor gemeenschappelijke functies;
- oppervlakenormen;
- hoogtenormen.

Op het terrein wordt dit decreet ervaren als een verbetering die rechtszekerheid biedt. In de praktijk merken we evenwel dat ondernemingen voor tijdelijke tewerkstelling niet per definitie voor het statuut van seizoenarbeid kiezen. Men kan immers ook kiezen voor het statuut van een tijdelijk contract (tot maximum 5 maanden).

Ziet de minister een mogelijkheid om het toepassingsgebied van het Kataraktdecreet aan te passen zodat het decreet zou gelden voor alle vormen van tijdelijke tewerkstelling tot maximum 5 maanden tewerkstelling? Waarom wel of waarom niet?

ANTWOORD

op vraag nr. 191 van 4 februari 2020

van **PETER VAN ROMPUY**

Ik wil eerst en vooral signaleren dat het decreet waarnaar u verwijst op heden niet meer bestaat. De veiligheids, gezondheids- en woningkwaliteitsvereisten voor kamers, al dan niet bestemd voor de huisvesting van studenten of seizoenarbeiders, zijn sinds het zogenoemde 'Integratiedecreet Woningkwaliteit' van 2013 geïntegreerd in Titel III van de Vlaamse Wooncode. Er is dus geen apart decretaal kader meer over de kwaliteit van kamers.

Er bestaan op heden, binnen het kader van Titel III van de Vlaamse Wooncode, wel drie types van technische verslagen:

- Technisch verslag voor de beoordeling van zelfstandige woningen;
- Technisch verslag voor de beoordeling van kamers en studentenkamers;
- Technisch verslag voor de beoordeling van kamers bestemd voor de huisvesting van seizoenarbeiders.

Dergelijk technisch verslag is een checklist met gebreken. De woningcontroleurs vullen het in voor elke zelfstandige woning of kamer waarin ze een conformiteitsonderzoek uitvoeren. Het technisch verslag voor kamers van seizoenarbeiders heeft volgende afwijkingen t.o.v. het verslag voor gewone kamers en studentenkamers:

- Er zijn minder garanties m.b.t. het respecteren van de persoonlijke levenssfeer van de bewoners.
- Er hoeft geen lavabo te zijn op de kamer wanneer er gemeenschappelijke lavabo's zijn.
- De oppervlakenorm is anders (nl. een combinatie van minimale oppervlakte van de kamer en minimale oppervlakte voor de gemeenschappelijke ruimten).

De afwijkingen zijn dus beperkt. Ze zijn bovendien uitsluitend gesitueerd binnen het woningkwaliteitsbeleid en hebben op zich weinig te maken met het vergunningenbeleid. Maar los daarvan klopt het inderdaad dat deze afwijkingen niet van toepassing zijn op de tijdelijke huisvesting van andere buitenlandse werknemers. In dat verband wil ik eerst en vooral verwijzen naar recent wetenschappelijk onderzoek over het woningkwaliteitsbeleid. Uit het onderzoeksrapport "Woningkwaliteitsbewaking - Deelrapport 1: Onderzoek ter evaluatie van de kwaliteitsvereisten en het bijhorende meetinstrument" van 2018 van Lieve Vanderstraeten, Kristien Van den Houte & Michael Ryckewaert (zie: https://steunpuntwonen.be/Documenten_2016-2020/Onderzoek_Werkpakketten/WP_7_Beleidsevaluerend_onderzoek/WP%207d%20RAPPORT%20DEEL%201) blijkt immers dat de stakeholders "de afwijkende normen voor seizoenarbeiders anno 2016 achterhaald vinden. Ze suggereren om het minimale kwaliteitsniveau voor deze bewonersgroep gelijk te schakelen met het minimale kwaliteitsniveau dat geldt voor de andere kamerbewoners." Dit volgt uit de vaststelling dat de normen voor gewone kamers en studentenkamers al zeer minimaal zijn en het grondrecht op menswaardig wonen beogen.

Daarnaast is het belangrijk om mee te geven dat de tijdelijkheid van het verblijf van buitenlandse werknemers moeilijk af te lijnen is, terwijl het precies die tijdelijkheid is die de afwijkingen voor kamers van seizoenarbeiders verantwoordt. Voor seizoenarbeiders is dat strikt geregeld, waardoor dat gemakkelijk kan gecontroleerd worden. Voor andere buitenlandse werknemers is dat niet zo evident. Meer informatie over de huisvesting van seizoenarbeiders in vergelijking tot de situatie van (andere) buitenlandse arbeiders is terug

te vinden in het [Jaarverslag 2017 van de Vlaamse Wooninspectie](#). Tenslotte wil ik nog meegeven dat we er bij de woningkwaliteitsbewaking altijd moeten over waken dat het bestaand beschermingsniveau gerespecteerd wordt. Zo niet kan dat afbreuk doen aan het standstill beginsel.